

Успомена на Јурија Лужкова

Пише: Ђорђе Милошевић
понедељак, 16 децембар 2019 14:37

Десетог децембра престало је да куца срце Јурија Михаиловича Лужкова, дугодишњег градоначелника Москве и једног од најмаркатнијих, харизматичних и веома популарних политичких фигура постсовјетске Русије. Умро је после операције на срцу у минхенској клиници коју је због срчаних тегоба и раније посећивао.

Они који су имали прилике и срећу да буду у његовој близини и боље га упознају, тврде да је био изузетно пријатна, срдачна и добронамерна личност. Прави руски „мужик“ из народа. А милиони грађана Москве и целе Русије имали су прилику да га виђају готово свакодневно на ТВ екранима али не само на њима.. Био је присутан свугде: на градилиштима, трговима, на улицама, увек на глави са „кепком“ (качкетом) који је постао саставни део његове личности. Посећивао је Јуриј Михаилович концерте и друге приредбе, знао је да запева са извођачима, тискао се међу публиком. Обилазећи градилишта, није се снебивао да зграби лопату или ашов, да заједно са радницима руча, прославља завршетак радова или пуштање у погон нових објекта.

Успомена на Јурија Лужкова

Пише: Ђорђе Милошевић
понедељак, 16 децембар 2019 14:37

Јуриј Лужков био је градоначелник Москве пуних 18 година. Упамћен је као изузетно предузимљив, енергичан, неуморан градитељ. Иако су времена била изузетно тешка, политичка ситуација нестабилна а економске и социјалне прилике крајње неизвесне, Јуриј Лужков је успео да мобилише и мотивише привреднике да приону на посао. Под његовим руководством, Москва се на очиглед грађана мењала, сваким даном све више постајала руска и европска метропола. Искључиво његовом заслугом, прикупљена су средства за изградњу Храма Христа Спаситеља, највећег православног храма у свету, на истом месту где се назавио истоимени храм кога су большевици срушили тридесетих година.

Част ми је и задовољство сто сам са скромних сто долара учествовао у донирању изградње храма. Потврду о том прилогу чувам као драгу успомену.

Осим што је био градоначелник огромног града са такође огромним обавезама, Јуриј Лужков био је веома активан на политичкој сцени Русије. Године 1998, заједно са нама добро познатим Јевгенијем Примаковим, основао је политички блок „Отаџбина- сва Русија" од кога је касније настала данас владајућа партија „Јединствена Русија". Био је, такође са Јевгенијем Примаковим, један од председничких кандидата на изборима који ће уследити.

Окружене Бориса Јељцина организовало је такву пропаганду против Лужкова и Примакова, да су и један о дуги одустали од кандидатуре. Први канал руске државне телевизије, са новинаром Сергејем Доренком на челу, руководили су хајком која нема примера у историји журналистике. Доренко је проналазио (разуме се непостојеће) замкове у Британији, Ирској, Шпанији и другим западноевропским змљама који су наводно припадали Лужкову и Примакову. Измишљао је такође баснословне рачуне у западним банкама. Та хајка је нарочито погађала Јевгенија Примакова који је важио за једну од најцененијих, најчеститијих и најплеменитијих политичких личности постсовјетске Русије.

Јуриј Михаилович Лужков биће упамћен као велики пријатељ српског народа и државе Србије. То одговорно тврдим јер сам у више махова од њега узимао интервју.

У време бомбардовања СР Југославије, на стадиону „Локомотиве“ у Москви организована је фудбалска утакмица измедју уметника разних профила Русије и Србије. На средини терена огромним словима било је написано: „Београде, ми смо твоја браћа“. Са стадиона је после утакмице кренуло десетак огромних шлепера са хуманитарном помоћи Југославији. У руској екипи играо је Лужков и издржао оба полувремена упркос томе што је дубоко био зашао у шездесете године. После утакмице, попео се на трибину где су се нлазили новинари. На главу је ставио влажну мараму да би се заштито од сунца. „Поштовани Јуриј Михаилович- обратио сам му се, да ли је било тешко играти са овим младићима“? Није, одлучно је одговорио градоначелник. Али, смета ми сунце јер немам косе да ми штити теме“.

